

خداوندا میان من و گناهانم دوری انداز چنانکه مشرق و مغرب را از هم دور ساخته‌ای

از ابوهریره - رضی الله عنه - روایت است که گفت: هرگاه رسول الله - صلی الله علیه وسلم - در نماز تکبیر [احرام] می‌گفت، پیش از آنکه قرائت را آغاز کند، اندکی توقف می‌کرد. گفتم: پدر و مادرم به فدایت یا رسول الله، در سکوت بین تکبیر و قرائت چه می‌گویید؟ فرمود: «می‌گویم: اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»؛ «خداوندا میان من و گناهانم دوری انداز چنانکه مشرق و مغرب را از هم دور ساخته‌ای. خداوندا مرا از گناهانم پاک کن چنانکه لباس سفید از چرک پاک می‌شود. خداوندا مرا از گناهانم با برف و آب و تگرگ بشوی».

[صحیح است] [متفق علیه]

هرگاه پیامبر - صلی الله علیه وسلم - برای شروع نماز تکبیر می‌گفت، پیش از قرائت فاتحه اندکی توقف می‌کرد و در این فاصله نمازش را با گفتن برخی دعاها آغاز می‌کرد. و یکی از دعاهایی که در آغاز نماز می‌خواند، این دعاست: «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْبَرَدِ»؛ «خداوندا میان من و گناهانم دوری انداز چنانکه مشرق و مغرب را از هم دور ساخته‌ای. خداوندا مرا از گناهانم پاک کن چنانکه لباس سفید از چرک پاک می‌شود. خداوندا مرا از گناهانم با برف و آب و تگرگ بشوی». رسول خدا الله عزوجل را به دعا می‌خواند تا میان او و گناهان فاصله اندازد تا گرفتار و مرتکب آنها نشود، چنان دوری و فاصله‌ای که با وجود آن دیداری میسر نباشد، همانطور که مشرق و مغرب هرگز به هم نمی‌رسند؛ و اگر در او ناپاکی‌ای هست آن را پاک سازد چنانکه چرک از لباس سفید زدوده می‌شود؛ و او را از گناهانش بشوید و گرما و داغی آن را با این سه پاک کننده‌ی سرد یعنی آب و برف و تگرگ، سرد نماید.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3104>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

